

2023 m. kovo 2 d. Tribunale Ordinario di Venezia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje UD, QO, VU, LO, CA / Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Byla C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Proceso kalba: italy

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Ordinario di Venezia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: UD, QO, VU, LO, CA

Atsakovės: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Prejudiciniai klausimai

A dalyje nurodytomis aplinkybėmis, susijusiomis su Italijos piliečių, nuolat gyvenančių Italijoje, ieškiniu dėl žalos atlyginimo, pareikštu valstybės įstatymų leidėjui dėl to, kad šis netinkamai ir (arba) nevisiškai įgyvendino 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 2004/80/EB „dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms“ ⁽²⁾ nustatytus įsipareigojimus, ypač jos 12 straipsnio 2 dalyje nustatytą valstybių narių pareigą ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 1 d. (kaip nustatyta 18 straipsnio 1 dalyje) sukurti bendrą kompensacijų sistemą, galinčią užtikrinti tinkamas ir teisingas kompensacijas visų smurtinių ir tyčinių nusikaltimų aukoms tais atvejais, kai jos negali gauti visos kompensacijos už patirtą žalą iš kaltininkų, ir atsižvelgiant į tai, kad 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/80/EB buvo ne laiku (ir (arba) nevisiškai) perkelta į nacionalinę teisę, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti:

a) atsižvelgiant į Įstatymo Nr. 122/2016 11 straipsnio 2a dalį, pagal kurią kompensacija priklauso nužudymo aukos tėvams ir seseriai, kai nėra aukos sutuoktinio ir vaikų, net ir esant įsiteisėjusiam nuosprendžiui, kuriuo ir jiems buvo priteista kompensacija dėl žalos iš nusikaltimą įvykdžiusio asmens:

- ar kompensacijos sumokėjimas tyčinių smurtinių nusikaltimų aukos tėvams ir seseriai žmogžudystės atveju pagal 2016 m. liepos 7 d. Įstatymo Nr. 122 (*Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea – Legge Europea 2015-2016*) (Nuostatos, kuriomis siekiama įvykdyti įsipareigojimus, kylančius iš Italijos narystės Europos Sąjungoje – Europinis įstatymas 2015-2016) su vėlesniais pakeitimais (2017 m. lapkričio 20 d. Įstatymo Nr. 167 6 straipsniu ir 2018 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 145 1 straipsnio 593-596 dalimis) 11 straipsnio 2a dalį, jeigu nėra aukos vaikų ir sutuoktinio (kiek tai susiję su tėvais) ir tėvų (esant broliams ar seserims), atitinka Direktyvos 2004/80 12 straipsnio 2 dalies nuostatas bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnį (lygybė), 21 straipsnį (diskriminacijos uždraudimas), 33 straipsnio 1 dalį (šeimos apsauga), 47 straipsnį (teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą) ir EŽTK 12 protokolo 1 straipsnį (diskriminacijos uždraudimas)?

b) dėl kompensacijos mokėjimo apribojimo:

- ar sąlyga dėl kompensacijos mokėjimo, numatyta Įstatymo Nr. 122/2016 (Nuostatos, kuriomis siekiama įvykdyti įsipareigojimus, kylančius iš Italijos narystės Europos Sąjungoje – Europinis įstatymas 2015-2016) su vėlesniais pakeitimais (2017 m. lapkričio 20 d. Įstatymo Nr. 167 6 straipsniu ir 2018 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 145 1 straipsnio 593-596 dalimis) 11 straipsnio 3 dalyje, kurioje nurodyta: „bet kuriuo atveju neviršijant 14 straipsnyje nurodyto fondo mokamų kompensacijų ribų“, nesant jokios nuostatos, kuri įpareigotų Italijos valstybę rezervuoti konkrečias sumas atitinkamoms kompensacijoms mokėti, įskaitant sumas, kurios nustatytos remiantis statistiniais duomenimis ir bet kuriuo atveju konkrečiai gali būti išmokėtos kaip kompensacija teisių perėmėjams per protingą terminą, įgyvendinant Direktyvos 2004/80 12 straipsnio 2 dalies nuostatas gali būti laikoma „[teisinga ir tinkama] kompensacija aukoms“?

⁽¹⁾ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

⁽²⁾ OL L 261, 2004, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 65.